

عنوان مقاله:

احیاء بافت فرسوده شهری با رویکرد پایداری اجتماعی (نمونه موردی : محله قاپان ارومیه)

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی علوم و مهندسی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

رسول وفاکار - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارومیه

فرهاد رجائی - مدرس حق التدریسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارومیه

خلاصه مقاله:

فرسودگی، کالبد و فعالیت را در فضاهای شهری تحت تأثیر قرار میدهد. با گذشت زمان میزان فرسودگی در فضاهای شهری افزایش یافته و زندگی شهروندان را از نظر اقتصادی، اجتماعی و کالبدی دچار تغییر و دگرگونی میسازد. بهجاستکه از طرحهای مرمتی مناسب هر نوع بافت با توجه به شرایط فرسودگی استفاده گردد. همچنین با توجه به پتانسیل های اجتماعی، اقتصادی غالب بر آن بافت به انتخاب و اجرای طرحهای مرمتی پرداخت. یکی از مهمترین پارامترهایی که امروزه در طرحهای مرمتی به فراموشی سپرده شده است، توجه به مسائل اجتماعی و ارتقاء سطح تعاملات اجتماعی می باشد. این پژوهش بر آن است ضمن تعریف بافت فرسوده و معرفی شاخصهای آن، به بررسی بافت های فرسوده با در نظر گرفتن شرایط اجتماعی بپردازد. در ادامه ضمن معرفی محله قاپان ارومیه به عنوان یکی از محلات فرسوده شهری در غالب یک جدول سوات به بررسی نقاط قوت و ضعف آن پرداخته میشود. در نهایت راهکارهایی جهت افزایش میزان اجتماع پذیری ارائه داده میشود. شیوه تحقیق در این مقاله توصیفی تحلیلی میباشد و نحوه جمع آوری اطلاعات مطالعات کتابخانه ای و اسنادی میباشد.

کلمات کلیدی:

بافت فرسوده، احیاء، تعاملات اجتماعی، فضای شهری، محله قاپان ارومیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/538939>

